

[Gillstrup]

Til fru Pia Gjellerup må jeg på nuværende tidspunkt sige, at man har lov til at have sine ambitioner og ønskedrømme, når man sådan står på grænsen til en dejlig lang tilværelse ude i sommerlandet. Og jeg må erkende, at i dag, den 1. juni, tror og håber jeg, at vi kan komme langt videre, end Socialdemokratiets forslag er udtryk for, i retning af at nedbryde advokaternes monopol på at møde i retssager. For det indlæg, vi fik fra Arbejdsgiverforeningen eller landboforeningerne – eller hvor det nu kom fra – løfter dog trods alt kun en ganske lille flig af hele dette emne. Man kan jo glimrende tænke sig, hvis man ikke vil tage den fuldstændige frihed med én gang, at man kunne finde frem til nogle løsninger om, at der i byretssager gjaldt en særlig regel, at der eventuelt i mindre straffesager gjaldt en anden regel end i alvorligere straffesager, og hvad man nu ellers kan komme frem til.

Så jeg håber, vi kommer væsentlig længere til efteråret, end Socialdemokratiets ændringsforslag og SF's ændringsforslag i dag er udtryk for. Men det kommer lidt an på, hvor man nu kan få sin kreative juridiske tænkning til at virke, når man skal væk fra skatteministerens kreative bogføring og over til kreativ juridisk tænkning i stedet for at få det til at præge efterårets retspolitiske indsats i denne sal.

Justitsministeren (Engell):

Vi har jo diskuteret de elementer, som indgår i lovforslaget, meget længe og meget grundigt samlingen igennem, så derfor skal jeg ikke gøre meget for at forlænge debatten, men besvare de spørgsmål, som blev stillet til mig.

Hr. Carsten Andersen rejste spørgsmålet om SSP-samarbejdet og den besvarelse i forbindelse med tillægsbetænkningen, der kom. Jeg kan sige til hr. Carsten Andersen, at det er klart, at i det omfang der bliver grundlag for at udstede administrative bekendtgørelser og tilsvarende, vil de naturligt tage udgangspunkt i den tekst, som jeg har afgivet til Retsudvalget, og som er optrykt i betænkningen, og selvfølgelig i selve lovtæksten.

Hr. Kofod-Svendsen spurgte med udgangspunkt i en række eksempler, om de var dækket af mit ændringsforslag. Hertil er at sige, at det er de i det omfang, hvor de pågældende foreninger eller organisationer måtte vælge at føre sagen Espersen/Kofod-Svendsen som en mandatsag. I det omfang vil de være dækket.

Og så til fru Pia Gjellerup, der spurgte, om det var umagen værd at få vedtaget forslaget, hvis der nu til efteråret skulle ske det, at et flertal her i Folketinget fandt på at ændre den modsatte vej. Dertil vil jeg sige, at min deltagelse i det politiske liv for længst har lært mig, at hvis der er noget, man ikke skal gøre, så er det at tage sorger og bekymringer på forskud. Derfor vil jeg glæde mig over det forslag, jeg nu får vedtaget, og så vil jeg vente til efteråret med at se, om noget skulle vise sig enten den ene eller den anden vej. Det føler jeg mig i hvert fald ikke kaldet til at kommentere på nuværende tidspunkt, hvor jeg først og fremmest er glad over, at et flertal støtter mit forslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil godt takke justitsministeren for den tilkendegivelse, og med den tilkendegivelse vil jeg på SF's vegne trække SF's ændringsforslag nr. 1 om, at nr. 7 skulle udgå.

Når vi gør det, er det for at tilkendegive, at vi har en interesse i, at ministerens seneste udsagn bliver fulgt, og vi er dermed også i en position, så vi kan deltage i drøftelser om, hvordan det bliver fulgt op i det videre SSP-samarbejde.

Formanden:

Hr. Carsten Andersen (SF) har nu meddelt, at han ønsker at tage det af SF stillede ændringsforslag nr. 1 tilbage.

Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Da nu hr. Kofod-Svendsen har gjort mig til part i sagen, vil jeg gerne tage ordet her, og det gør jeg, fordi justitsministeren jo meget omhyggeligt – og det forstår jeg godt – lægger vægt på, at en forudsætning for, at organisationen kan gå ind i sagen, er, at organisationen er mandatar i sagen.

Det forudsætter så igen – og det føler jeg er et af de svar, ministeren har givet til Retsudvalget – at organisationen har en principiel interesse i spørgsmålet, og at det drejer sig om spørgsmål, der er af væsentlig betydning også for organisationen.